

Bohoslužba 9. 4. 2023 – Zmrtvýchvstání Páně

Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Milost Ježíše Krista, našeho Pána pro nás vzkříšeného, ať je s vámi se všemi.

Introit: Avšak Kristus byl vzkříšen jako první z těch, kdo zesnuli. A jako vešla do světa smrt skrze člověka, tak i zmrtvýchvstání: jako v Adamovi všichni umírají, tak v Kristu všichni dojdou života. (1. Korintským 15,20–22)

Pozdrav

Píseň: 549

Modlitba: Živý Bože, vzkříšením svého Syna jsi odňal smrti její moc a dal jsi vyhlásit spásu všemu stvoření. Přemohl jsi starý řád hříchu a smrti, abys všechno v Kristu učinil novým. On zemřel jako slabý člověk, ale Ty jsi na něm prokázal svou moc a sílu lásky. Dej i nám, slabým lidem, abychom došli skrze smrt do věčného života u Tebe, cestou, kterou nám Tvůj Syn otevřel. Přemáhej v nás pochyby a nedověru a spoj naše hlasy do velikonočního chvalozpěvu všech, kteří dosvědčují, že Kristus vstal z mrtvých a pro nás s Tebou a s Duchem svatým žije navěky. Amen.

1. čtení: Izajáš 25,6–9

Píseň: 146

2. čtení: Matouš 28,1–10

Kázání

Je jarní jitro 9. dubna – roku 1945. Velikonoční období. Do konce války zbývá pouhý měsíc. Říše smrti se řítí ke svému zániku, zmítá se ve smrtelných křečích. Přesto ještě ze zbytku sil dokáže šířit zkázu. Vůdce chce zúčtovat se svými zbývajícími osobními protivníky, kteří nesmějí za žádnou cenu přežít. V koncentračním táboře Flossenbürg nedaleko našich západních hranic se odehrál předchozího dne soudní proces. Parodie soudního procesu. Obvinění neměli žádného obhájce. Padly tresty smrti. Jeden z nich se podle svědectví táborového lékaře před odchodem na místo popravky vkleče pomodlil. Poté se ještě krátce pomodlil i na popravišti a klidně vystoupal k šibenici.

Tím mužem byl Dietrich Bonhoeffer, evangelický teolog, účastník protinacistického odboje, jeden z nejvýznamnějších křesťanských myslitelů minulého století. V době smrti mu ještě nebylo ani 40 let. Muž, jehož život navozuje až kristovské podobnosti: Jednal podle své víry, navzdory nebezpečí, které mu hrozilo. Byl semlet systémem. Při popravě se obracel k Bohu. Nikoli s výčitkami. Podoben Ježíši je také v tom, že dodnes žije svůj „druhý život“: není zapomenut. Bonhoeffera můžeme řadit mezi skutečné Kristovy následovníky. Jeho poslední dochovaná slova zněla: „To je konec – pro mne začátek života.“ Věděl, že musí zemřít, ale smrt pro něj nebyla tím posledním, k čemu dokázal dohlédnout. Na konci života se před ním díky víře otevíral nový horizont.

Tento muž se nechtěl spokojit s tehdejší stavem církve. Ve vězení promýšlel, jakým způsobem, jakým jazykem by mohla křesťanská zvěst oslovit moderního člověka, který se podle něj vymanil z náboženského způsobu života a myšlení.

Moderní svět bychom mohli v jistém smyslu připodobnit k biblické Galileji. Ke *Galileji pohanů*, jak se také v Písmu označuje. Byla to oblast s národnostně i nábožensky smíšeným obyvatelstvem. Pestrá,

multikulturní společnost. Tedy v něčem se jednalo o obdobu naší situace, kdy neexistuje pouze jeden ústřední a závazný myšlenkový základ pro všechny.

A právě do Galileje posílá Vzkříšený Pán své učedníky. Sám je předchází. Tam se setkají. Nemají se držet ve zbožném Jeruzalémě, který ale nerozpoznal Ježíšovu totožnost a odstranil ho. Ústřední náboženské instituce a posvátné prostory nic nezaručují.

Jít do Galileje – to může znamenat pohyb dvojím směrem. Jednak dopředu, do budoucnosti. Tam, kde lze něco očekávat. Ačkoli není jasné, co přesně. Ale jedná se jistým způsobem též o pohyb do minulosti. Vždyť v Galileji všechno započalo. Tam začal Ježíš působit, tam se s ním učedníci seznámili. Tedy jakási výzva k návratu k počátku, k setkání s Ježíšem. Tady na konci Ježíšova pozemského života jako by se říkalo: Vraťte se na začátek toho příběhu a pochopte ho v novém světle toho, co následovalo a hlavně toho, co se stalo na konci.

I my jako jednotlivci i jako církve musíme žít z tohoto dvojího určení. Tedy stále se vracet k Ježíšovu příběhu a promýšlet evangelium na základě našich zkušeností i dějin. Vycházet ze základu, kterým je Ježíš Kristus. Podle něj poměřovat vše ostatní. Ale také z tohoto promýšlení vydávat užitek, přinášet ovoce evangelia do prostředí, které nás obklopuje. Neuzavřít se před světem ani nekapitulovat před budoucností. Přestože nemáme jistotu, „pouze“ víru. Nedržíme v rukou nic hmatatelného, pevného. Přestože tím, co do světa máme přinášet, nedisponujeme jako majitelé.

Možná je a bude naše služba evangeliu provázena strachem. Tak jako strach prožívaly ženy po šokujícím zážitku u hrobu. Přesto se strachem nedaly ochromit tak jako hlídající vojáci. Vydalely se splnit svůj úkol. Jejich strach byl však promísen s radostí, dobrým hnacím motorem.

Život z „pouhé“ víry navazuje na život Ježíšův. Přestože byl nadán podivuhodnou mocí konat věci neobyčejné, nevyužíval své možnosti k vlastnímu prospěchu. Přinášel užitek druhým. Nepodlézal vlivným lidem, nehledal mocenské opory. V tomto smyslu žil jako slabý. A jako slabý člověk také zemřel. V ponížení a nespravedlnosti. To všechno však před Boží tváří. Ačkoli se na kříži mohlo zdát, že Bůh je kdesi daleko. A vzkříšení pak z Boží strany dalo odpověď na tuto slabost. Bůh ji ocenil.

Kristus byl v této slabosti solidární s těmi lidmi, kteří jsou na tom podobně. S bezmocnými proti institucím, systému, moci, smrti. Ale vzkříšení obrací poměry a ukazuje, že nyní my smíme být solidární s ním – ve vzkříšení. Jako on vstoupil do nového způsobu života, tak i my můžeme díky němu zakoušet novou existenci.

Tu Ježíšovu slabost tedy považujeme za silnou stránku. I My máme hledat oporu nikoli v lidech a jejich institucích, v majetku a moci, ale v Bohu. Takový postoj sluší církvi, která však častokrát spoléhala raději na světskou než na Boží pomoc a tím se svému Pánu zpronevěřila. A ani dnes se ne vždy touží rozloučit s těmito starými poměry a vyjít do nezajištěné budoucnosti. Do světa bez jistoty, zato s vírou, že se setká s Pánem uprostřed Galileje současného světa.

V Galileji se učedníci mají setkat s Ježíšem. S tím, který byl od nich zapřen, opuštěn, jemuž často nerozuměli. Navzdory všemu, čeho se od nich dočkal, je nazývá „svými bratřími“. Minulost mezi nimi netvoří propast. Odpustil jim. Počítá s nimi. Mohou začít znovu.

Kristovo vzkříšení je svátkem nového začátku a nové naděje. I pro nás. Pramenem radosti, která umí být silnější než strach. Pamatujme na to v každé Galileji, do níž vkročíme, vždyť on sám je tam přítomen.

Píseň: 547

Vyznání vin

Slovo milosti

Nicejsko-cařihradské vyznání víry

Píseň: 533

Večeře Páně

Píseň: 238

Přímluvy: Ve světle Kristova vítězství nad smrtí prosme za církev, svět a všechny, kdo jsou potřební slovy: Vyslyš nás, Bože.

Pane všech věcí, vzdáváme ti díky za to, že z nás činiš svědky svého vzkříšení. Oživuj svoji církev, aby hlásala Kristovo slavné vzkříšení celému světu. Ve svém velkém milosrdenství vyslyš nás, Bože.

Pane všech věcí, vzdáváme ti díky za celé tvé stvoření. Udělej z nás dobré správce země a jejího bohatství, aby všichni lidé mohli sdílet pozemská dobra i v budoucnu. Ve svém velkém milosrdenství vyslyš nás, Bože.

Pane všech věcí, prosíme za ty části světa, které se zmítají ve válce a politických nepokojích. Uč nás žít spolu pokojně i přes rozdíly, které mezi námi lidmi jsou. Ve svém velkém milosrdenství vyslyš nás, Bože.

Pane všech věcí, prosíme za všechny, kdo trpí tělesně, duševně i duchovně. Uzdravuj je, aby mohli všichni zakoušet novost života. Ve svém velkém milosrdenství vyslyš nás, Bože.

Pane všech věcí, prosíme za služebníky církve, kteří denně vydávají svědectví o prázdném hrobě a živém Pánu. Zachovej i nás všechny, a zvláště nově pokřtěné, věrné a horlivé v našem povolání ke tvé službě. Ve svém velkém milosrdenství vyslyš nás, Bože.

Pane všech věcí, skrze svého Syna jsi nám ukázal že smrt nemá poslední slovo. Potěš všechny, kdo se trápí pro smrt někoho milovaného a pozdvihni nás s Kristem k věčnému životu ve své přítomnosti. Ve svém velkém milosrdenství vyslyš nás, Bože.

Tichá modlitba

Modlitba Páně

Ohlášky

- Program v týdnu: Ve čtvrtek v 15:40 se uskuteční náboženství a od 17:15 proběhne biblická hodina v Diakonii.
- V neděli 16. dubna nás navštíví celocírkevní kazatel pro humanitární aktivity, menšiny a lidi sociálně vyloučené Mikuláš Vymětal. Po dopoledních bohoslužbách nám při besedě představí náplň své práce a aktivity, jimž se v jejím rámci věnuje.

Poslání: Ježíš jim znovu řekl: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“ (Jan 20,21)

Požehnání: A Bůh pokoje, který pro krev stvrzující věčnou smlouvu vyvedl z mrtvých velikého pastýře ovcí, našeho Pána Ježíše, necht' vás posílí ve všem dobrém, abyste plnili jeho vůli; on v nás působí to, co se mu líbí, skrze Ježíše Krista. Jemu buď sláva na věky věků! Amen.

Píseň: 548